

[Energiministeren]

gen i foråret 1980 overførtes fra boligministeriets til energiministeriets forretningsområde, og at de potentielle brugere derfor afstod fra at afgive ordre i forventning om, at yderligere tilskudsmidler ville blive stillet til rådighed.

Det er klart, at jeg vil bestræbe mig på at undgå denne konsekvens i forbindelse med kommende ordninger for vedvarende energi, herunder vindkraftanlæg. Problemet vil blive drøftet med de interesserede parter, og jeg kan tilføje, at der allerede i april måned blev taget initiativ til at iværksætte en undersøgelse af dette forhold, og denne undersøgelse er i mellemtiden igangsat ved Teknologisk Institut med inddragelse af professor Bjarke Fog, Handelshøjskolen.

Når undersøgelsen er afsluttet, vil dens konklusioner blive søgt indarbejdet i kommende ordninger, således at problemet så vidt muligt ikke vil opstå fremover.

Spm. nr. 1072

Til *udenrigsministeren* (17/7 80) af:

Kjelgaard (KF):

»Vil ministeren foranledige, at en del af den danske humanitære bistand til undertrykte folk og folkegrupper kanaliseres til befolkningen i de områder af Afghanistan, der kontrolleres af den afghanske frihedsbevægelse?«

Begrundelse

Ifølge en lang række pressemeddelelser har de sovjetiske besættelsesstyrker i Afghanistan indledt en voldsom offensiv mod de af frihedsbevægelserne kontrollerede områder.

Denne offensiv har ifølge rapportererne i udstrakt grad været præget af terror mod civilbefolkningen, hvorunder landsbyer uden varsel er blevet udsat for luftangreb.

Den sovjetiske terror skaber en uhyggelig forværret nødsituation for civilbefolkningen.

Den eneste måde, hvorpå organiseret hjælp kan nå frem til disse udstrakte områder i Afghanistan, er gennem den afghanske frihedsbevægelse. Det vil derfor være naturligt, om en væsentlig del af de midler, der anvendes til humanitær bistand til undertrykte folk eller folkegrupper, kommer det undertrykte afghanske folk til gode. Netop i

Afghanistan kan det konstateres, at den mest brutale form for undertrykkelse for tiden finder sted.

Dan danske regering har tidligere fordelt disse »humanitære« midler på baggrund af en vedtagelse i FNs sikkerhedsråd. En sådan vedtagelse vedrørende Afghanistan vil imidlertid ikke være mulig som følge af sovjetisk veto, men regeringen kunne med lige så god grund tage sit udgangspunkt for en humanitær bistand i den klare tilkendegivelse, som et overvældende flertal i FNs generalforsamling har vedtaget, og hvori Sovjetunionens overgreb blev fordømt og krævet bragt til ophør.

Det er min opfattelse, at det vil være meget værdifuldt, hvis Danmark ydede en sådan bistand, eventuelt i samarbejde med de afghanske flygtningens hjælpekomité, der har anmodet om hjælp til ofrene for den sovjetiske undertrykkelse, og det vil demonstrere for magthaverne i Kreml, at de ikke upåagtet kan nedkæmpe et andet folk, samtidig med at de afholder olympisk sportsfest i Moskva.

Besvarelse (24/7 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Lad mig indledningsvis slå fast, at jeg i lighed med hr. Kjelgaard finder det ønskeligt, at der ydes humanitær bistand til de nødlidende afghanere, som er blevet ofre for den sovjetiske invasion af Afghanistan.

Lige ved en million afghanere har søgt tilflugt i Pakistan, hvor der udføres et omfattende hjælpearbejde af FNs højkommisær for flygtninge, Internationalt Røde Kors og kirkelige organisationer. Danmark har støttet dette hjælpearbejde med et bidrag på 6 mill. kr. samt ved vor andel af EFs bistand, som beløber sig til mere end 100 mill. kr. Flygtningehøjkommisæren har netop udsendt en international appel om yderligere bidrag til sit hjælpeprogram i Pakistan. Denne vil på samme måde som nye bistandsanmodninger fra de øvrige hjælpeorganisationer såvel fra dansk som fra EFs side blive søgt imødekommet.

For så vidt angår de nødlidende i selve Afghanistan er Den Internationale Røde Kors Komité i færd med at undersøge mulighederne for at yde hjælp. En anmodning om et dansk bidrag til et Røde Kors-program i